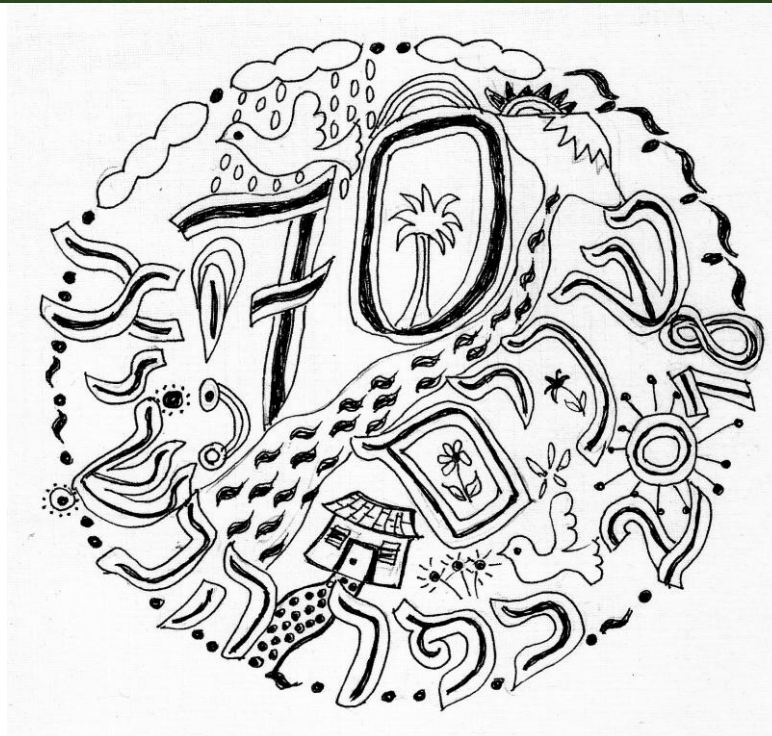

זהו האואו של סד שנה לכפר הנשיא
 עוצב ע"י רא' פרלסון

גיליון מס' 2506 כ"ט אדר תשע"ח * 16 במרץ 2018
 כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

תמונות בתערוכה. פרסום של מוזיאון סקירבול בסינסינטי.
 העבודה של דודו פלמה מכפר הנשיא, ראשונה מימין.
"קדימותו fe החורש בשדה"

צ'ור: ארקי ארקוסון

"סטיבן הוקינג מת הלילה".

"הוא היה סופרנובה בתוך גוף שבור ומקופל על כסא גלגלים. הוא הגיע במחשבותיו עד קצות היקום. עבר בחורים שחורים וביקר בגלקסיות שרק הרפליקנטים מבלייד ראנר היו בהן. הוא קיצר לי את תולדות הזמן. ועכשיו הוא יושב בשמים עם אלברט איינשטיין ומשחק איתו בקוביות. ממש כואב לי לדבר עליו בלשון עבר, אבל סטיבן הוקינג מת הלילה. נפטר בגיל 76. אולי חולי ה

A.L.S

שהאריך ימים מכל חולי הא"י אל אס. היה פיזיקאי ומתמטיקאי נודע, ונחשב לפיזיקאי בליגה של אלברט איינשטיין. יהי זיכרו ברוך".

(דודו)

בא לי מסיבה

בא לי מסיבה
 בלי להביט אחור
 רק להירגע
 לצבוע בשחור
 את מה שלא נראה אה אה אה
 מה שלא נראה אה אה אה
 מאירה כמו שמש מתמלאת כמו ירח,
 עם מה שלא מתמודדת אז הזמן אותו לוקח,
 מכל המנגינות אהיה השיר המנצח

מילים: יעל מנטסנוט, מזל דמסיה וליאור חביב

פצילות ב"לב הקיבוץ" רחלי ומעין

לאט לאט יורד פורים מהתקרה והקירות של לב הקיבוץ. לצערם הרב של הילדים נאלצנו להוריד גם את המבוך האפל והמדהים. שהשנה בזכות הווים שקובי ולירון קדחו למעננו לפני שנה, היה מאוד מוצלח ומעורר דמיון. בפעם הבאה אנחנו מבטיחות שיהיו לנו כבר יותר מנורות של אור אולטרה סגול. השנה התברר לנו ברגע האחרון שהמנורות שהיו לנו נעלמו ואינן. אם במקרה מישהו יודע מה עלה בגורלן, אנא צרו עימנו קשר, או שפשוט תחזירו אותן.

עכשיו זה זמן ממש מצוין להחזיר תחפושות שנלקחו מהזיג בוקס, וגם להביא לנו תחפושת שאינן כבר בשימוש המשפחה. למי שמעוניין/ת לפנות מקום בבית לקראת ניקיונות האביב. השנה הזיגבוקס חידש ימיו כקדם והיה פעיל ביותר. ולאט לאט נוספות גם תחפושות לילדים במצב טוב.

לפני שנה הגיעה אלינו מהבריאה מערכת תופים טובה. וכשרותם איילון הבחין בה, הוא שמח נורא וגילה לנו שלא רק שהוא מתופף, הוא גם מורה לתיפוף. אז אחר כבוד מערכת התופים עברה אליו למקלט והוא (רותם) מזמין כל מי שמעוניין/ת ללמוד תיפוף ליצור איתו קשר.

גיא וגנר הגנן שלנו איננו מאמין בריסוסים, ולכן יש בשטח הרבה חומרים טבעיים לסלט. וזה הזמן להתחיל לקטוף עלים ולהכין מהם קציצות חוביזה וחביתות ירוקות טעימות להפליא. ובכל זאת שנייה לפני שהעשבים יגדלו פרא ויהיו זרעים והעשבייה תתפרע לנו עוד יותר בשנה הבאה, גיא ישמח למתנדבים שיכולים להפעיל חרמש כדי לכסח את העשבייה לפני בוא הנחשים. אז כל המעוניין להתנדב שיפנה לגיא ויבוא על הברכה.

הכיכר התמלאה בעצי אלון. ובפסח נצבע את כבשי המתכת ו"נשתול" אותן בכיכר ובסביבותיה. בעוד רגע הכיכר תפרח ותתכסה באדום עז ובוהק של פרגים וצהוב של חרציות ואז נדע שבאמת האביב הגיע!

ובאביב יוצאים לטייל. ורינת אורן מארגנת טיולים נחמדים וקומפקטיים בסביבות הקיבוץ, והיא תפרסם לאן לקראת כל טיול. אז היכוננו! היכוננו! ותכינו גם נעלי הליכה נוחות, כובע שמגן טוב מהשמש, מים ומי שרוצה אז גם מקלות הליכה.

הודעות:

- נשאר עוד קצת שמן זית משובח אתם מוזמנים לבוא לקנות.
 - קיבלנו למועדון פסנתר "חדש" ומשובח. מי שמעוניין לרכוש את הפסנתר הקודם שעמד במועדון, מוזמן לבוא לראות ולהחליט. כל הקודם זוכה!
 -
- להתראות בלב הקיבוץ רחלי ומעין

תזכורת מספריית הילדים

בכל ימות השנה –

ספריית הילדים פתוחה כל יום רביעי, בשעות 16:00 עד 17:30

כולם מוזמנים, מגיל שנתיים עד מאה ועשרים!

לחדשים: הספרייה ממוקמת צמוד למגרש החנייה, בין המרפאה לגן שקד, ליד גן אסתר.

בואו לקרוא ולשאול ספרים הביתה - **לכף**, **גיבוש הורה-ילד**, **להעשרת הידע**, **אוצר המילים**, **קבלת האחר**, **יכולת הבעת רגשות ומחשבות**, **לפיתוח הדמיון והיצירתיות**, **לקידום ההשכלה**, **חוש הומור**, **עומק ומגוון ריגשי**, **הכרת העולם ואנשים שונים**, **וכיף, כיף כיף!**

לרשותכם, רחל גינת

נעים להכיר / מיכל אשחר

גם השבוע, נכיר בקצרה דמות נוספת מתושבי/חברי קהילת כפר הנשיא. השאלות זהות בכל שבוע,

והשבוע – **בוב ויניו**, האיש עם הגינה הכי יפה.

איך הגעתי לקיבוץ

בטעות. הייתי בטיול סביב העולם מארה"ב לאוסטרליה, עצרתי כאן כי כשהייתי במלחמת ויטנאם שמעתי על ארץ שמתחילה וגומרת מלחמה בתוך שישה ימים, התרשמתי מהרעיון הזה ורציתי לראות את הארץ הזאת.

אז הגעתי לתל אביב, ושם הכרתי מישהו מוזר, כמוני, והוא אמר – בוא תראה את הקיבוץ שלי. כמובן זה לא היה הקיבוץ שלו, הוא היה מהאולפן, וזה היה האולפן הכי גרוע EVER.

הגעתי לפה, וזה נראה לי מקום נוח להשתתף באולפן, כשאתה עובד רק חצי יום ולומד קצת עברית. התרשמתי מהקיבוץ כי לא שואלים שאלות על העבר, ובמקום זה קיבלו אותך בשביל מי שאתה. בסופו של דבר ישבתי באחד החגים סביב המדורה עם חיימקה ז"ל, קשקשנו קצת, כל אחד על המלחמה שלו, הוא על השואה, אני על ויטנאם, ואז החלטתי שאני נשאר כאן.

מה אני עושה בחיים

כרגע אני פנסיונר, יושב בגינה היפה שלי, שמטפחת מיטל שעוזרת לי, ונהנה מהיופי, גם מהפרחים וגם מהאנשים שעוברים ממול.

כמה מילים על הקיבוץ

זה הבית שלי. יש פה אנשים נפלאים. אני אוהב אותו, הוא השתנה אבל אני מקבל את הדברים כמו שהם, גם אם אני מתנגד להם.

משהו שאני רוצה לספר

אני רואה ילדים שמכירים אותי וצוחק איתם, יושב במרפסת ורואה אנשים עוברים מולי, אומר להם שלום, מזמין אותם לשבת איתי במרפסת לשתות תה, וזה מה שעושה לי טוב.

דמיון מודרך

חברות וחברים בואו נעשה תרגיל בדמיון מודרך. נניח שהתוצאה בקלפי הייתה הפוכה 102 נגד ו-40 בעד. אפשר רק לתאר מה היו כותבים, אומרים, צוהלים, כל אלה שהתנגדו לתכנית. מה שמזרז בעיני זה שאנשים שתובעים "דמוקרטיה" מעל כל גבעה רמה ומתחת לכל עץ רענן, פתאום אהממם 102 חברים זה מעט בשבילים. אז יום אחד כשזה יהיה להפך, אני מקווה שתנהגו בנימוס מופגן כמו חברי ההנהלה כלפי המתנגדים בקלפי.

אז באמת סליחה שלא באתי לבקש רשות מאף אחד להודות לחברים שתמכו בתכנית 2018 וגם לאלי מנכ"ל הקיבוץ. שכנראה הדברים שאמר באסיפה היו מספיק משכנעים כדי שחברים יצביעו בקלפי בעד התכנית של ההנהלה.

מלבד זאת אני מתקשה להבין מדוע הדברים שאלי אמר באסיפה היו יותר "הפחדה" מהדברים שאמר בני באסיפה. ולמה לזהם את המרחב הציבורי, קרי אתר הקיבוץ, בדיבורים על "חנפנות" של חברי הנהלה למנכ"ל. זאת ועוד למה לבני מותר להתנגד לתכנית ולי אסור לתמוך בה. למה למען השם שהמניעים שלי לתמוך בתכנית צריכים להיות מוצגים באור שלילי ע"י מי שמתנגד לה. כאילו מה, באמת ניראה לכם שאני מרוויח איזושהי טובת הנאה מתמיכתי בתוכנית?

לעצם העניין. הייתה הצבעה לגיטימית לחלוטין ולפי כל עקרונות הרשם. יותר מכך הרשם קובע בהחלטתו, ואני אישית מתקומם מאוד על ההחלטה הזאת שלו היוצרת מצב בלתי שוויוני, שחברה/קיבוץ יכול/ה להצביע באמצעות ייפוי כוח אך ורק באמצעות בן הזוג. ולכן אני לא שמח עם ההחלטה של הרשם אבל אני מחויב להחלטתו, כמו שמחויב לה גם מי שמנהל את ההצבעה בקלפי.

דרך אגב, הרי ברור לכל שאילו הייפוי כוח של אדי היה מתקבל, מצד אחד זה לא היה הופך את התוצאה על פיה, אבל מצד שני הוא היה מתקבל נגד הוראת הרשם. ואז היה יכול כל מי שמתנגד לתוצאות ההצבעה בקלפי, וסיבותיו עימו, לערער על תוצאות ההצבעה בגין הליך הצבעה שהפר את הנחיות הרשם.

אז כמובן שגם אני, או כל חבר אחר ואו תושב בקהילת כפר הנשיא, רשאי לכתוב את דעתי הלגיטימית גם אם היא אינה נושאת חן בעיני מישהו או מי

שהם. וגם אין בכוונתי לבקש רשות מאף אחד. האתר של הקיבוץ שייך לכולם וכל אחד רשאי לכתוב בו ללא מורא וללא משוא פנים, כל עוד הוא כותב לפי הכללים שקבע מנהל האתר.

ועוד הערה אחת. אני שומר לעצמי את הזכות לענות לפי בחירתי רק לתגובות שחותרות לברור אמיתי ובלתי תוקפניות. ומי שיבחר לא לעשות כן אבחר לא לענות לו. הדברים נכתבו כחבר קיבוץ למרות שאני גם חבר בהנהלה. ותודה על תשומת הלב למי ששם לב.

ועוד בנושא הצבעת חברים בעצמאות כלכלית

מאחר ועלתה באתר הקיבוץ גם שאלה נוספת מאוד נכבדה: "האם לחברים בעצמאות כלכלית ישנה זכות הצבעה בנושאים כלכליים של האגש"ח? הם הצביעו בקלפי לאחר שההנהלה "קיבלה" כביכול אישור מעורכי הדין מטעמה לכך - וזאת בניגוד להחלטה כתובה של מבקר הקיבוץ בנושא לפני מספר שנים".

אי אפשר להשאיר שאלה כה נכבדה תלויה באוויר ולהלן תשובה:

בקיבוץ דן, התנהלה לפני כשנתיים אסיפה בנושא 'עיגון זכויות החברים הותיקים'. עיקרה של החלטת העיגון הקמת קרן שתנוהל רק ע"י ידי חברים ותיקים, במטרה להבטיח ולהגן על זכויותיהם.

חברי הקיבוץ הותיקים החליטו שלא לשתף בהצבעה חברים בעצמאות כלכלית, בטענה שבהסכמים שחתמו עם הקיבוץ כאשר התקבלו לחברות, הם קיבלו עליהם את הקביעה ש"אין הם זכאים לשבת באסיפות הקיבוץ הדנות בנושאים עסקיים, בפנסיה, באופן השימוש בפירות הנכסים היצרניים המועברים לקיבוץ ועוד".

לאחר ההצבעה, רן צחורי חבר מזכירות, התפטר מחברותו במזכירות והגיש תלונה לרשם על אי שיתופם של חברים בעצמאות כלכלית בהצבעה באסיפה הכללית.

הרשם, בהחלטה שקיבל לאחר בירור תלונתו של החבר רן צחורי על ההצבעה שהתקיימה בקיבוץ דן, קבע שבקיבוץ דן ישנם שני סוגי חברים. ותיקים (במעמד של חברות מלאה) וחדשים (חברים בעצמאות כלכלית).

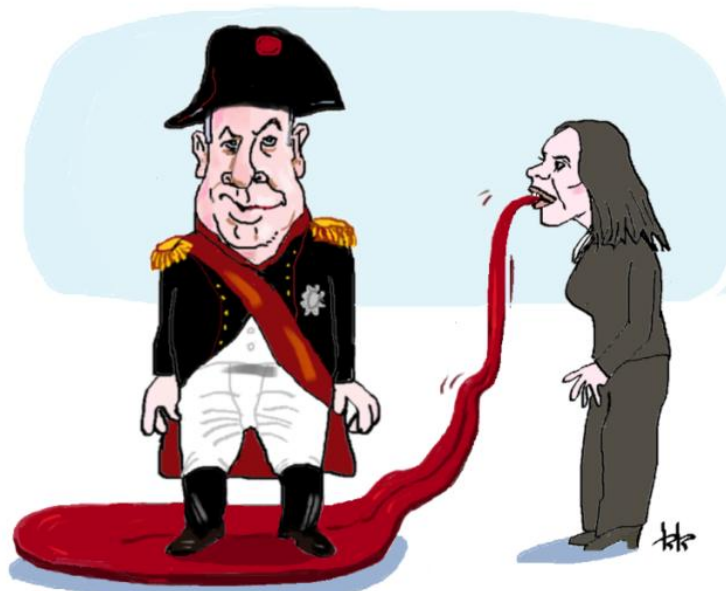
החברים בעצמאות כלכלית חתמו על הסכמים הכוללים הוראות שלפיהן אין הם זכאים לשבת באסיפות הקיבוץ הדנות בנושאים עסקיים, בפנסיה, באופן

השימוש בפירות הנכסים היצרניים המועברים לקיבוץ ועוד. הגבלת זכות ההצבעה של חברים אלו (קרי חברים בעצמאות כלכלית) מנוגדת לפקודת האגודות השיתופיות, שלפיה לכל חבר יש קול אחד בהצבעה באסיפה הכללית ולכן אין היא תקפה.

כלומר, הרשם קבע באופן נחרץ מאוד, בתקדים ההצבעה בקיבוץ דן, שאיסור על חברים בעצמאות כלכלית להצביע בכל נושא שהוא, מנוגד לפקודת האגודות השיתופיות, שלפיה "לכל חבר יש קול אחד בהצבעה באסיפה הכללית".

אני מקווה שבכך עניתי על השאלה ואולי עכשיו אפשר יהיה להסיר את המרכאות שנכתבו מעל המילה "קיבלה" כביכול. תודה.

דודו

מיני ראש ובימי אל הפסון

לכל חברות וחברי הקהילה שלום,

לאור קיצוץ במשרות המשרדים אנחנו משנות את שעות הפתיחה של משרד המנכ"ל ומשרד הדואר .

נעמי תעבוד בימים ראשון שני שלישי וחמישי . בין השעות 8:00-13:00 ביום רביעי כשנעמי לא נמצאת במשרד אפשר לפנות לארי במשרד לקבלת עזרה.

שימו לב לשינוי שעות הפתחה החדשות של משרד הדואר

תמיד לשירותכם בברכה נעמי וארי

שעות הפתיחה של משרד הדואר:

יום ראשון 9:00-13:00

יום שני 10:00-13:00 18:00-19:00

יום שלישי 10:00-13:00

יום רביעי 10:00-13:00 18:00-19:00

יום חמישי 9:00-13:00

משולחן העורכת / שושנה שרקי

ניסוי הסירנות לא עשה לי טוב. האזעקות העולות ויורדות, הזכירו לי כמה אנחנו קטנים וחסרי ישע, כמה רוע ומלחמות ללא תכלית יש בעולם.

עוד מעט יבוא עלינו לטובה חג החירות. זה בדיוק הזמן לעשות סדר וניקיון, קודם כל בתוכנו. לנקות מעלינו רגשות של קנאה, כעס, שנאה ואחרים, שעושים לנו רע.

מאחורי כל דלת גר מישהו שהוא בדיוק כמונו. מנסה לחיות את חייו באופן הטוב ביותר שהוא יכול לשאוף אליו. לפעמים זה מצליח לנו לפעמים פחות. לאחד זה מצליח יותר לפעמים, לשני פחות.

לא כל אחד רוצה להיות טייקון, לא כל אחד מסוגל להיות מנהל או איש עסקים מוצלח.

כל עבודה מכבדת את בעליה, כל בית על כל דריו יש בו את הכל כמו שיש לנו. כולנו בני האדם נולדנו בצלם. לנו החירות לאהוב, להתחבר, להתיידד... או לשפוט, לבקר ולכעוס ולשנוא.

אפשר כאן לחיות בשלום ובשמחה כמו פעם כשהקיבוץ היה קיבוץ. נכון גם אז הרגשות הרעים היו קיימים, אך בקטן יותר. לא הרשנו לעצמנו להחצין רגשות ולעורר מריבות. אז ידענו שכל אחד חי בבית מזכוכית, ואסור לזרוק אבנים. היה הרבה יותר נימוס וכבוד ואפילו אהבה.

היום כל אחד הוא בעל בית, והאנשים בונים חומות ומתבצרים מאחוריהן. כמו בכל העולם גם אצלינו כבר פשטה השמועה שהכסף מדבר. והתוקפנות והרוע גברו. המילים מצליפות ללא רחם. שורטות פוצעות. מעכירות את האוויר של כולנו.

כמו שהבית משרת אותנו ואנחנו משרתים אותו. כן גם הגוף, הוא הבית שנושא אותנו, ואנו נושאים אותו עימנו - את הגוף והנפש. רגשות עכורים פוצעים אותו, כואבים.

בואו נגייס שוב את החמלה. את השמחה של הביחד. את האהבה שיש בנו. כולנו נלחמים על אותו דבר. יחד נוכל להשיג אותו.

יש לזכור תמיד ואסור לשכוח. העולם הוא עגול, מסתובב לו. יום אחד אתה למעלה יום אחד אתה למטה. ואף אחד לא יכול לברוח ממה שנופל עליו. רק להתמודד. בשביל זה יש צורך במשפחה וחברים שיאהבו, יתמכו, יעודדו.

קלטנו אנשים צעירים שיחיו בינינו ואיתנו, לאזן את הדמוגרפיה שלנו. הם היום הרוב שבאים לאירועים, שותפים לחגיגות ולחגים. הם תורמים בעשייה, מרגישים שייכים. אני מקנאה בהם, על החדווה של הביחד. פעם היינו גם אנחנו כאלה. והיום גר כאן הניכור, עזיבה פנימית, של מה שבנו עבורנו הראשונים, של מה שהיינו, של מה שהמשכנו אנחנו באמונה שלימה. זה הבית - אין אחר.

ובחרתי לסיים בציטוט קצר מהשיר של ברברה סטרייסנד

People,"

People

People who need people,

Are the luckiest people in the world.

We're children, needing other children

And yet letting a grownup pride

Hide all the need inside...."

